

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PECSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Nagyhatalmi állás.

Pécs, 1899. november 10.

Háromszáz esztendőn keresztül csupa szűk látkörű politikusa volt a magyar nemzetnek, mert a jog és törvény fegyverével mindig Magyarország állami függetlenségéért küzdöttek s a mikor a zöld asztal mellett folytatott harc nem mutatkozott elégségesnek az önállóság megmentésére, életüket és vérüket is siettek fölláldozni érte a csatatéren.

Még Deák Ferenc sem tudott egészen kibontakozni ebből a szűk látkörből, mert hatvanhétben ugyan „végét vetette a háromszázados küzdelemnek“, mint Széll Kálmán mondotta az Ugron Gábor beszédjére adott válaszában, mikor lemondatta a nemzetet annak a küzdelemnek a végcéljáról s elfogadtatta vele a külügy, a hadügy, nevezetesen részben a pénzügy s a gazdasági ügyek közösségét; de a régi tradíciókból mégis szükségesnek tartott megmenteni annyit, hogy az állami önállóság legalább a papíron megőriztessék, az önállóság leglényegesebb követelményeinek a gyakorlatban való fölláldozását pedig részben a pragmatika szankcióval, részben pedig a célszerűséggel, no meg azzal a reménnyel is okolta meg, hogy az adott alapon majd sikerülni fog az elvben föl nem adott állami önállóságot lassankint egészen is visszaszerezni.

Csakhogy a harmincéves gyakorlat ezeket az okokat egymásután elkoptatta. A pragmatika szankcióról most már mindenki tudja, hogy az nem követel meg mást, mint az uralkodó személyének közösségét s az együttes birtoklást, a melyből ok-szerűleg csak a védelmi kötelezettség kölcsönös voltára lehet következtetni, de nem a védelem eszközeinek közösségére.

A gazdasági közösségről most már a hatvanhetes alapon álló táborban is kénytelenek elismerni, hogy az Magyarország gazdasági erejét kiszolgáltatja a gazdaságilag fejlettebb Ausztria kizsákmányolásának s azért jobbnak tartanak ők is az áttérést az önálló gazdálkodás rendszerére, ha nem féltének az országot az átmenet nehézségeitől.

Az a reménység pedig, hogy a hatvanhetes alapon lassankint visszaszerezhetjük állami függetlenségünk teljességét, éppenséggel pocskká lett, mert a fejlődés teljesen ellenkező irányzatot mutat, a közös ügyek folyton szaporodnak s már-már fenyegetik azt a tartományi autonómiát is, a melyet a hatvanhetes kiegyezés létesítői még megmenthettek számunkra.

Más jelszó után kellett tehát nézni, a melylyel a háromszázados küzdelemnek lemondás árán való megszüntetését megokolni lehessen. S találtak is ilyen tetszetős jelszót a nagyhatalmi állás képében.

Most már nem a pragmatika szankció kény-szerével okolják meg állami szuverenitásunk fölláldozását a hadügy, külképviselet és pénzügy terén, nem a gazdasági célszerűség szempontjából kardoskodnak a közös bank és vámterület mellett, hanem mindezt a nagyhatalmi állás megmentésére hirdetik szükségesnek.

Ha a nemzetek társaságában külön államként jelentkezik Ausztria is, meg Magyarország is, ha az egységes nagy birodalmi hadsereg helyét két külön hadsereg váltja föl, ha Magyarország és Ausztria külön gazdasági egyéniség lenne, a melyekkel a külföld államai külön lennének kénytelenek a nemzetközi forgalmat szabályozni: akkor rögtön másodrendű hatalommá süllyedne Ausztria is, Magyarország is. Az lenne ennek a következtetése, hogy a nagyhatalmak játéklapdjává lennénk s összes állami viszonylatainkban idegen államok szeszélyeinek lennénk kiszolgáltatva.

Persze ezt az okoskodást sem szabad a logika éles szerszámaival boncolgatnunk, mert csakhamar rájövönénk, hogy mily kevés benne az igazság. Mert hogy egy uralkodó alatt kölcsönös védelemre szövetkezett két önálló, tehát öntudatos nemzeti létet folytató állam kisebb erőt képviselne, mint az állami élet legjelentősebb nyilvánulásaiban közösségre kényszerített, tehát egymással folyton veszekedő ország: azt a külföld sem fogja elhinni.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Levél.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —
Nagyságos asszonyom!

Meg fog bocsájtani nekem azon bátorságomért, hogy nem osztom véleményét arra a tragédiára vonatkozólag, mely városunkban mindenszentek napja előestéjén lejátszódott s melynek egyedüli áldozata csak a férj, a szerelmes és gyenge férfi volt.

Voltak és vannak sokan, kik szintén oly tanácsot adtak volna annak a szerencsétlen embernek, hogy ölje meg a felesége csábító-ját, illetve a szeretőjét; legyen egy kis Othello, gyilkolja meg a hűtlen asszonyt s ha van ereje, legyen öngyilkossá . . .

Ez az utóbbi néhány szó lidércnyomás az olyan ember lelkén, a ki megsértett, meggyalázott családi életének elégtételért vérben gázol, a bűnösök véreben. Egész más az, ha önmagát tudja az ember bűnösnek. Akkor csak perc kell az elhatározásra, míg ha elégtételt kívánunk, magunkat nem szoktuk megölni. Mások életéért a törvény tesz bennünket felelősekké, mely törvény szigorúan is sújtja a gyilkosokat.

Még emlékezetemben van egy törvény-éki tárgyalás, melyet majd röviden elmon-

dok, azután ítélje meg asszonyom, hogy melyik cselekedett helyesebben . . .

— Bűnösnek valja magát? — Kérdé az elnök.

A vádlott gyöles gunyáju, tisztos arcu paraszt, emberségtudással feláll, sulyos kezével felsimítja haját naptól védettfehér homlokáról és szól:

— Nagyságos törvényszék! Mind rám vallottak, a kik ott voltak; magam sem tagadom.

Megöltem a legényt, agyonütöttem azzal a baltával, a melyik ott van a törvény asztalán. Jól megfontoltam; rálestem, a baltát ki is élesítettem. Mélyen belé vágtam a feje csontjába és örült a lelkem, mikor láttam, hogyan folyt ki a balta nyomán a veleje. Azután a fiatal feleségemnek estem. Hadd folyék össze a vérük, gondoltam, ha már a magam szemével kellett látnom, hogyan forrt össze a csókjuk, hogyan forrt össze a lehelletök. Legjobb is lett volna úgy, hogy a szeretőjével egy sirba kerüljön, ha már megcsalt vele. Mit csináljon most már az a fiatal asszony; az a szép asszony, az a gonosz asszony? Megcsalt engem, pedig két kezem nehéz munkájával tartottam, drága viganóban jártam, selyem köténnyel cifráztam azt a senki lányát, azt az utszéli zsöllérné csintalan tündérisasszonyát. Nem voltam még öreg hozzá, csak néhány esztendővel korosabb. De a munka hamar vénit; éget és szárit a nyár,

a forró nap! Elhagyta a száradó fát, hogy fiatal törzsöknek szíjja ki a levét. Ezért vágtam ki azt a fiatal törzsököt, ne táplálhassa magát az én asszonyom a más jussával. Agyon ütöttem a szeretőjét. Akartam, óhajtottam a halálát; agyonütöttem volna az asszonyt is; bár szerettem nagyon, nagyon; de ez elmenekült. Hejh, csak ne volna kezemen a lánca, ne állna mellettem az ör; ne tudnám mi a kötelességem a bírak előtt . . .

És hátra fordult, hol a tömeg közül sikoltva bujt el egy tüzes nézésű, kihívó arcu némbor.

— Agyon ütném most azzal a baltával! És jó volna nagyon és tudnám nagyon akkor is, hogy nem érzem bűnösnek magamat.

Szólt és szemében megint ott égett a a velőket perzselő pokol száraz tüze; szemében ott lengett a legyőzött könynek vékony vizpárája hólyaga.

Az elnök hagyta beszélni. Kezével sem intett a fenyegetésre. A balta után nyult, könnyedén megemelgette, görcsösen felragadta és harsogó szóval káltott:

— Ezzel?

— Igenis azzal, nagyságos elnök ur! — hangzott tompán a felelet.

Az elnök visszatette a baltát az asztalra és szólította az asszonyt. Ezt az asszonyt, a parasztét.

— Igaz, hogy szeretőd volt? Kérdezi szigorúan.

De ha azt a helyzetet tekintjük, melyet mi az egységes nagyhatalommá összekényszerített birodalomban elfoglalunk, akkor meg teljességgel meg kell róla győződnünk, hogy államiségünk érvényesülése szempontjából az ilykép föntartott nagyhatalmi állás nemcsak hogy nem kívánatos, de határozottan megölője annak az államiségnek, a melyet alaptörvényeink Magyarország számára föntartottak.

Ha az uralkodó jogára alatt egyesült államok csak akkor jelentkezhettek nagyhatalom gyanánt, hogy ha a többi államokkal szemben csak egységes birodalom gyanánt jelentkeznek, akkor mire való a külön államiség komédiája, amely kifelé is, befelé is egyformán hazugság? Ha külön állam vagyunk Ausztriával szemben, úgy nem lehetünk vele egységes állam a külfölddel szemben sem; ha pedig a külfölddel szemben a Habsburg-ház birodalma egységes birodalom, akkor idehaza sem különböztethetjük el magunkat két külön állammá.

Megdönthetetlen igazság ez, melyet fikciókkal sarkaiból kiforgatni nem lehet; kérlelhetetlenül megköveteli ez az igazság, hogy vagy a külfölddel szemben jelentkező birodalmi egység rombolja le befelé a mesterségesen szervezett külön államiséget, vagy pedig a bent érvényesülő állami különállás hazudtolja meg a nemzetközi érintkezésben érvényesíteni kívánt birodalmi egységet.

Hogy a gyakorlati életben nem az utóbbi történik, hanem a birodalmi egységben olvad föl a mi külön államiségünk, azt bizonyítani nem szükséges, sajnos tapasztaljuk azt lépten-nyomon. Hogy pe-

Szeme nézéséből szól ki a biztatás. Mondd rá, valld be; segíts vele az uradon, te bűnös asszony!

— Soha nekem; felelt a némbér, félő, emlékező, vágyó pillantással arra a baltára, arra a vérrre, arra a bűnre.

— Hát ha nem volt, miért tette volna? szolt az elnök és kezeivel meg-megemeli a baltát.

— Mert bolond volt. Mert féltetni kezdett vén fejjel; azt is látta, a mi nincs. Patogott az asszony válasza.

— Éva hitére, üdvösségére, lelkére, Istenére vallja be, szeretője volt a legény, ugy-e? Hát nem ismeri el szeretőjének, hát akasztófára akarja vinni az urát?

Hirtelen az elnök felé fordul az asszony. Magas termetét még jobban kihuzza, duzzadó keblében mintha feltörő kacagás viaskodnék az emberségtudással. És vállát vonogatva felel:

— Bánom is én!

Nagyot esett valami. A börtönőr sietett fölemelni a véres baltát, a mint az elnök ökökre szoritott markából laza tágulással egyszerre csak kiejtette.

Oda fordult a paraszthoz, ki buta bámulással nézett az asszonyra és majdnem, hogy vigan szolt hozzá:

— Bodó István, kár volt ezt tennie ezért az asszonyért; inkább . . . .

A többit elhallgatta.

A törvényszék visszavonult és rövid tanácskozás után kihirdette a husz évi súlyos rabságra szóló ítéletet.

. . . . És most mondja meg, nagyságos asszonyom, nem jobban tette-e az az elhagyott férj, a ki a mi városunkban minden-szentek előestéjén agyonlőtte magát, hogy így tett s nem úgy, a hogy ennek a másik bűnös asszonynak az ő megcsalt, kijátszott édes ura!?

Nagy József.

dig a nagyhatalmi állás kötelékében érdekeink sokkal kevesebb nemzetközi védelemben részesülnek, mintha még oly ici-pici, de önálló állam lennénk, annak szintén kézzelfogható bizonyítékaival találkozunk hazánk legutóbbi történetében.

Itt van a Vaskapu kérdése. A berlini kongresszus megbizta az egységes osztrák-magyar birodalmat (mert magyar állam a nemzetközi forgalomban ismeretlen fogalom), hogy szabályozza a Dunának vaskapui szakaszát. Mivel azonban ez nagy pénzbe kerül, Ausztria idehaza Magyarország nyakába sózza az egész munkálatot, de mikor azt óriási áldozatok árán megcsináltuk, akkor az osztrák-magyar nagyhatalom félretolja a magyar államot s beszámol vele az európai koncertnek, hogy ime megfelelőem a megbizatásnak. A magyar állam csak a napszámos szerepét játszotta, a kinek nem szokás teríteni a házfölváto ünnepség uri asztalánál.

A magyar állam mégis elég naiv volt azt hinni, hogy amit ő csinált a maga pénzén annak hasznát is ő élvezheti s megcsinálta a hajózási illetékek tarifáját. Lett erre nagy nemzetközi riadalom! A külföldi államok, élükön Romániával, tiltakoznak ez önkénykedés ellen. Kicsoda, mi csoda az a magyar állam, hogy nemzetközi dolgokban maga akar intézkedni? A tarifa nemzetközi egyezménynyel állapítandó meg, de akkor is nem Magyarországgal, hanem csak az osztrák-magyar birodalommal állunk majd szóba, amely a megbízást kapta. Addig legfőleg csak föntartással fizetünk illetéket Magyarországnak.

Nos így beszél rólunk Románia; jól értsük meg, nem valamely nagyhatalom, hanem Románia, a melynek a mi nagyhatalmi ábrándozóink szerint játéklapdának kellene lennie a nagyhatalmak kezében, tehát a miénkben is, mert hát mi is részét képezzük egy nagyhatalomnak. Hát mit gondolnak ezek a nagyhatalmi rajongók, ha Magyarország önálló, független, állam, vajjon beszélhetne-e velünk így a kis Románia?

Hisz pár nap előtt a képviselőház pénzügyi bizottságában azt is kénytelen volt beismerni Hegedűs miniszter, hogy a magyar folyamhajózási társulat Románia több helyén nem kapott kikötőhelyeket, ámbár ezt diplomáciai uton is szorgalmazták. Ki meri azt állítani, hogy ugyan ezt az eredményt értük volna el, ha nem az osztrák-magyar nagyhatalom közös diplomáciája, ha nem külön magyar állami diplomácia járt volna el a dologban?

Igy érvényesülünk mi a nagyhatalmi állásban; ezért csakugyan érdemes állami különállásunk érvényesüléséről lemondani!

A képviselőválasztók fuvardíja.

— Saját tudósítónktól. —

A vármegyei állandó választmány 9 én délelőtt tíz órakor, a vármegye közgyűlési termében ülést tartott Br. *Fejérváry* Imre főispán elnökle alatt. Jelen voltak: *Tormay* Károly alispán, *Koszits* Kamill vármegyei főjegyző, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök. *Simonfay* János, *Hinka* László, *Mándi* Samu, *Keserits* Ferenc, *Margittai* Péter, *Mende* Lajos dr. megyei tisztifőorvos, *Nagy* Jenő me-

gyei főügyész, *Kovácsfi* Kálmán főmérnök, *Szivér* István, *Darász* Ödön dr., *Benkő* Gyula, *Koszits* Ákos, *Gyenes* Kletus és *Darócy* Aladár főispáni titkár.

Az állandó választmányi ülés tárgyát a képviselőválasztások alkalmával igénybe vehető fuvarozási díjakra vonatkozólag alkotott szabályrendelet tárgyalása képezte.

Elnöklő főispán az ülést megnyitván *Koszits* Kamill főjegyző felolvasta a szabályrendelet tervezetét. A részletes tárgyalást megelőzőleg felszólalt:

Simonfay János bizottsági tag. Szerinte minden választó honpolgárnak, ha választói jogával élni akar, alkotmányos kötelessége a szavazati jogot önköltségén is gyakorolni. Az országgyűlési képviselőválasztásokról szóló 1899. évi XV. t. c. állítólag a választások tisztaságának elérését célozza, amikor azonban fuvardíjak megtérítéséről, etetés és itatásról van szó, ezen törvény intenciójával homlok-egyenest ellenkezőleg, nemcsak a választások tisztaságát nem biztosítja, hanem annak megromlását szinte törvényszerűleg szentesíti. Bár a szabályrendelet tervezetének részletes tárgyalását nem ellenzi, azt indítványozza, hogy az 1899. évi XV. törvénycikknek a fuvardíj megtérítésére és a választók etetése és itatásáról szóló 7. 8. 9. §-ok törlése iránt felirat intéztessek az országgyűléshez.

Margittai Péter úgy a törvényt, mint a szabályrendelet tervezetét teljesen megfelelőnek találja s méltányolja a szabályrendelet intézkedéseit, mert senkitől sem követelhető, hogy eltekintve a kocsizás alkotmányos céljától, kilométerekre menő fuvarozást ingyen teljesítsen. Az indítványt nem fogadja el.

Tormay Károly alispán azt véli, hogy kár a törvény rendelkezéseit mindjárt szigorú elbírálás tárgyává tenni. Próbáljanak meg egy képviselőválasztást a meghozott törvény kifogásolt szakaszainak rendelkezései szerint, s ha ez tényleg nem válnék be, sőt talán veszélyeztetné (*Simonfay* véleménye szerint) a választások tisztaságát, akkor még elég idő lesz arra, hogy feliratot intézzenek az országgyűléshez. A maga részéről a szabályrendelet tervezetét elfogadja.

Br. *Fejérváry* Imre főispán ezután szavazás alá bocsájította *Simonfay* János bizottsági tag indítványát, melyet az állandó választmány elvetett s a szabályrendelet tervezetét fogadta el, melynek most részletes tárgyalása követétkezett.

Koszits Kamill főjegyző felolvasta a szabályrendelet 1. §-át:

»Az országgyűlési képviselőválasztóknak a választási (szavazási) helyre való fuvarozásáért, ha a szállításra, az illető választókerületben szavazásra jogosult, tehát az azon évre érvényes képviselőválasztói névjegyzékbe föl-vett választó, vagy vele egy háztartásban élő hozzátartozója fogadtatik fel, a fuvardíj a fuvarozó részére minden egyes általa fuvarozott szavazó után:

a) a mennyiben a választási hely a választó lakhelyétől 10 kilométernél távolabb nem fekszik: 60 fillérnél;

b) amennyiben a választási hely a választó lakhelyétől 16 kilométernél távolabb nem fekszik: 80 fillérnél;

c) amennyiben a választási hely a választó lakhelyétől 22 kilométernél távolabb nem fekszik: 1 koronánál;

d) a mennyiben a választási hely a választó lakhelyétől 22 kilométernél is távolabb fekszik: 1 korona 20 fillérnél több nem tehet, illetve azt meg nem haladhatja.

A részletes tárgyalásnál is elsőnek

Simonfay János bizottsági tag szólalt fel. Szerinte nincsenek egymással arányban a díjtételek, s ha már fuvardíj megtérítésről általában szórnak lenni kell, azt indítványozza, hogy hat kilométernél kisebb távolságra egyáltalán ne állapittassék meg fuvardíj, a többi tételeknél pedig husz fillérrel kisebb összegben állapittassék személyenként a fuvarozás díja.

Margittay Péter bizottsági tagnak nincs kifogása a díjtételek megállapítása ellen, csupán a szabályrendelet tervezet első szakaszának szövegezése ellen van kifogása. Ezen szakasz úgy hangzik, mintha csupán szavazásra jogosultak és azok családtagjai volnának a választásokhoz fuvarozásra felhasználhatók és nincs e §-ban intézkedés arról, vajjon mily díj fizetendő a választásra nem jogosult fuvarosoknak?

Tormay Károly alispán erre vonatkozólag kijelenti, hogy a törvény a választások tisztaságának elérését célozván, csupán a választásra jogosult fuvarosok díjazását kívánta szabályozni, míg a választásra nem jogosultak a fuvarozásért tetszés szerinti díjat követelhetnek, mi természetesen alku tárgyát képezi.

Madarasz István, bár nem kívánja a polgárokat szavazati jogukért megfizetni. mégis méltánytalannak tartja, hogy ily csekély díjakért például télviz idején vagy nyári mezei munka idejében fuvarozást teljesítsenek. Indítványozza, hogy az a), b), c) és d) pontokban kitüntetett díjtételek a kétszeresükre emeltessenek fel.

Hinka László sem *Simontay* János, sem *Madarasz* István indítványát nem fogadja el, hanem elfogadásra ajánlja változatlanul a szabályrendelet tervezetét.

Szivér István azt indítványozza, hogy ha már általában el is fogadják a szabályrendelet tervezetének díjtételeit, legalább a mezei munka és télviz idején emeljék a megállapított összegek husz százalékával a díjtételeket.

Ezután az alapszabálytervezet következő szakaszát olvasta fel a főjegyző:

2. §.

»A fuvardíj a választási helyre és a szavazó lakhelyére való visszaszállításra értetik.«
Ezt a pontot változatlanul elfogadta a bizottság.

A harmadik pont a vármegyebeli községekre nézve a fentebbiek alapján kiszámított személyenkénti fuvardíj-táblázatot foglalja magában, melyet szintén elfogadott a bizottság, valamint az alább közölt 4. és 5. §-okat is.

4. §.

A ki a választónak vagy hozzátartozójának fuvardíj címén fentiek szerint megállapított összegnél magasabb összeget ad és azon választó, ki ezt elfogadja, az 1878: V. t.-c. 185. §-ában körülírt vétséget követi el.

5. §.

Jelen szabályrendelet joghatálya 1900. év január 1-től kezdődik és 1902. év végéig tart; — ha azonban új szabályrendelet ezen időre hatályba nem léphetne, ezen szabályrendelet az ujnak hatályba léptéig érvényben marad.

Ezután a főispán szavazásra bocsájtotta a tett indítványokat, melyeket elvetve a bizottság, a szabályrendelet tervezetét fogadta el.

Br. *Fejérváry* Imre főispán háromnegyed 11 órakor rekesztette be az állandó választmány ülését.

*

Délelőtt 11 órakor rendkívüli közgyűlésen tárgyalták a képviselőválasztások alkalmával igénybe vehető fuvarozási díjakról szóló szabályrendelet tervezetét. Miután a másodszori felolvasás alkalmával senkisémet tett észrevételt, a közgyűlés 11 óra után rövidesen véget ért.

Mi ujság?

— **(Kinevezés.)** Br. *Fejérváry* Imre főispán, a nyugdíjba vonult id. *Jeszenszky* Kálmán árvaszéki ülnök helyére *Declava* Ferenc mohácsi járási irnokot nevezte ki, s ennek helyét *Fejes* János mohácsi járási díjnokkal töltötte be.

— **(A főispán nevenapja.)** Vasárnap volt Imre napja, mikor is báró *Fejérváry* Imre dr. főispánt számosan üdvözölték név-

napja alkalmával. A vármegyei tisztviselők izléses kivitelben készült karton lapon fejezték ki legjobb üdvökívánataikat közszeretben álló főispánuknak, úgy szintén külön karton lapon a város tisztviselői is. A kitett ivet pedig, mely az üdvözlők számára a főispáni irodában volt elhelyezve, városunk előkelő társadalmának számos tagja, valamint a heiyőrség notabilitásai irták alá. Azonkívül igen sok üdvözlő távirat is érkezett az ünnepelthez.

— (Jóváhagyott alapszabályok.)

A pécsi polgári torna-egylet alapszabályait és a vasasbányatelepi munkások és községi iparosok temetkezési egyletének alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Pécs honvédkerületi székhely.)** A honvédségi kerületek szaporításával mostanában gyakrabban foglalkoznak az érdekeltek körök. A most létező hét honvédkerület számát fokozatosan óhajtják szaporítani s mint beavatott forrásból értesülünk, az első sorban szervezendő nyolcadik honvédkerület székhelyéül Pécs van kijelölve, mely most a székestehérvári VII-ik honvédkerület körébe tartozik. Nem lehetetlen, hogy már a legközelebbi napokban, a honvédelmi miniszternek Pécsen teendő látogatásakor, határozott formában nyer e hírünk megerősítést.

— **(A városi Tanács a püspök-nél.)** *Majorossy* Imre polgármester vezetése alatt a városi Tanács vasárnap délelőtt tizenegy órakor testületileg felkereste *Hetyey* Sámuel megyéspüspököt, hogy megköszönje neki a püspöki joglyceum és a tanítóképezde javára tett százezerforintos alapítványát s ez alapítványért nyert királyi elismerés alkalmából üdvözlje. A küldöttséget a püspök a legszivesebben fogadta s megköszönvén üdvözlésüket bizalmasan elbeszélgetett velük tanügyi dolgokról, különösen a katolikus egyetemnek Pécsen leendő létesítésére vonatkozólag.

— **(Utóállítás.)** A rendes katonai utóállító bizottság hétfőn reggel 8 órakor a Scholz sörccsarnokban utóállítást tartott. A bizottságban *Kosztis* Kamill vármegyei főjegyző, polgári elnök elnökle alatt résztvettek: a vármegye részéről *Triaxler* Rudolf dr. járásorvos, a honvédség részéről *Kelz* százados és *Gidófalvy* ezredorvos; a közösök részéről *Duralia* őrnagy és *Scholz* ezredorvos. Összesen öt ujonc jelentkezett, kik közül három vált be katonának, a szülők keresetképtelensége miatt tizenötön jelentkeztek, de csak háromnak sikerült a keresetképtelenségét bebiztosítani.

— **(Az ács sorsa.)** *Németh* János ácsmester hétfőn reggel munkába állt a kaposvári-utca 3-ik számú ház tetején, melynek gerendázatát csinálta. Munka közben egyszerre megcsuszott és a hat méter magasból lezuhant. Aszerencsétlenül járt embernek az első segélyt dr. *Ludvigh* Ferenc kerületi orvos nyújtotta, ki agyrázkódást konstatait. Németet eszméletlen állapotban vitték be a városi köz-kórházba, a hol most élet-halál között lebeg.

— **(Előmunkálati engedélyek.)** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter két előmunkálati engedély kiadásáról értesítette a vármegyét. Az elsőt dr. *Piufszich* Frigyes, ügyvédnek a pécs-kisköszegi helyi érdekű vasútból Csúzánál kiágazólag Hercegszöllős irányában vezetendő és a m. kir. államvasutakhoz Baranyavár—Monostor és Dárda állomások között csatlakozó rendes nyomtávolságú, gőzmozdonyu helyi érdekű vasut építésére, — a második engedélyt *Elvers* Rudolf jószágbérő, karancsi és Horváth István mérnök, pécsi lakosoknak egy a m. kir. államvasutak Baranyavár—Monostor állomásától, Karancs, Hercegszöllős, Csúza és Vörösmarth irányában Kisköszegig vezetendő rendes vagy keskeny vágányu gőzmozdonyu helyi érdekű vasutvonal építésére. Mindkét előmunkálati engedély egy évi időtartamra szól.

— **(Erzsébet - emléktűnnp.)** A pécsi katolikus kör néhai Erzsébet királynék

névnapi előestéjén, nov. 18-án este 8 órakor emléktűnnpélyt rendez, mely alkalommal az előadásra kerülő igen érdekes műsor egyik számát a pécsi nők dalégyesületének kardala fogja betölteni, melyre már el is készült a nevezett egyesület. Az ünnepély érdekességét emeli *Kaffka* Károlyné urnő föllépte, ki harmonium kíséret mellett sólot fog énekelni. A részletes műsor legközelebb fog közrebocsájtani.

— (Szigetvár kövezetvámja.)

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Somogyvármegye közönségéhez intézett rendeletével, a Szigetvár nagyközség által az ottani vasutiállomáson fel- és leadott szállítmányok után gyakorolt kövezetvámcsedési jogot a lejárat napjától, azaz 1899. évi augusztus hó 31-től további öt évre, azaz 1904. évi augusztus hó 31-ig, az érvényben levő vámszabályzat alkalmazásával, újra engedélyezte.

— (A jogászok táncestélye.)

A pécsi jogakadémia polgárai ugyancsak agilis munkálkodást fejtenek ki az idén a multságok rendezése körül. Még élénk emlékezetében van a közönségnek az az előkelő műsoru és fényesen sikerült estély, melylyel derek jogászfijuságunk a idei bali szezont megnyitotta s ma már ismét egy meghívót kaptunk, melyben arról értesítenek bennünket, hogy a pécsi püspöki jogakadémia polgarsága f. évi november hó 15-én a »Vigadóban« a jogakadémiai olvasókör pénztára javára táncestélyt rendez. Belépő-jegy személyenként 3 korona. Jegyek előre válthatók az estély napján az »Olvasóköri« irodájában (Lyceum, II. emelet) és este a pénztárnál. Az estély kezdete 1/2 9 órakor. Kétségtelen, hogy a rendezésben elvitázhatlan előkelőséggel bíró jogászfijuságunk eme estélye is oly fényesen fog sikerülni, mint az eddigi vállalkozásaik.

— **(Hamis pénzek.)** Egyszerre két esetről is értesülünk, a mikor hamis pénzt akartak forgalomba hozni a rajtavesztett tettesek. Az egyik eset Jánosiban történt, a hol *Takács* István plébánosnak a párbért egy hamis tizforintossal akarta kifizetni *Arnold* József battányi lakos. A plébános azonban észrevette, hogy a bankjegy hamis és az esetet feljelentette a bíróságnál. A másik eset a dárdai országos vásáron történt. *Klavics* Mari eszéki almaárusnőtől kétizben vett almát *Nemenác* Szávó baranyamonostori lakos s mindkétszer hamis ezüst forintossal fizetett. Az asszony feljelentésére éppen akkor fogták el a színhelyen *Nemenác*ot, mikor egy másik kofát is be akart egy hamis ezüst forintossal csapni. A vizsgálatot folytatják annak kiderítése végett, hogy mikép került a hamis pénz az illetőkhöz.

— **(Esemény a Három varjuban.)** A »Három varju« csendes kis korcsma a szigeti országuton. Ritkán esik meg benne valami olyan dolog, a mi a rendőrök beavatkozását tenné szükségessé. Vasárnap éjszaka azonban mégis előfordult ilyen eset, a menyinyiben *Kis* Pál és *Csapó* Bence nevű legények összeveszttek a korcsmaiban és egymást megszurkálták. A véres verekedésnek a rendőrség vetett véget, a két verekedő legényt bevívén a torony alá, a hol kihallgattak őket s a felvett jegyzőkönyvet attették a bírósághoz.

— **(Örült-e vagy szent?)** Vasárnap este a színházban, míg a színpadon a *Zsuzsika* történetét játszották, addig a földszinti második páholyban a baloldalon szintén előadást produkált egy ismeretlen színpartoló. Az elég jól öltözött ember egyedül ült a páholyban és feltűnő viselkedésével mindenki figyelmét magára vonta. Tetszésnyilvánításának kézzel-lábbal és rekedt kiabálással adta gyakori jelét s rendszeren olyankor, mikor a publikum csendesen volt. Ha pedig a publikum tapsolt, akkor ő

pisszegni kezdett. Az se volt utolsó produkciója, hogy kasszát csinált s zsebeiből a páholy könyöklőjére kirakta a talált aprópénzt. Végre megunván a mulatságot, a páholy háttérébe vonult és ott cigarettára gyújtott. Ezt azonban észrevették és *Selényi Antal* rendőrbiztos tapintatosan karonfogta s kivezette az ipszét a páholyból, hová csak úgy véletlenül tévelyedhetett be, mert bizony boros fővel volt, de nagyon. Kihallgatása során *Kádár Mátyás* szobafestőnek vallotta magát. Nem Pécsre való; itt csak átutazott. Azonban hogy hol az illetőségi helye, azt nem tudta beigazolni. Egyelőre folyik ellenében a vizsgálat.

— (**Utátvétel.**) Egy kiküldött bizottság kedden teljesítette a *Hird-Hosszúhetényi* utvonali közigazgatási bejárását és hivatalos átvételét. A bizottság tagjai, *Koszits Kamill* vármegyei főjegyző elnöklété alatt *Vaniss Sándor* járási főszolgabíró, *Kovácsfi Kálmán* főmérnök voltak. Az érdekelt községek részéről *Hirdről: Komáromy Tivadar* plébános jelent meg, míg *Hosszúhetény* községet *Vaniss Sándor* főbíró képviselte. A bizottság a közigazgatási bejárás után, hibátlanul találván az utvonalat átvette, s a keddi naptól kezdve átadta a közforgalomnak.

— (**A jövő évi véradó.**) Az idén besorozott katonagyerekek még le sem küzdötték a honvágyat, emlékeikben még mindig ott élnek a maguk csendes falucskáiknak fehérre meszelt házikói s a hivatalos gépezet már megkezdte »előmunkálatait« a jövő évi sorozáshoz. Mint értesülünk, az alispán már megkezdte a működést s szétküldte a községeknek a szükséges katonai nyomtatványokat azon utasítással, hogy mielőbb kezdjék meg az 1877—78. és 79. ben született és a jövő 1900. évben hadköteles legények összeírását.

— (**Egy község pusztulása.**) Somogy-Szent-Miklós községben e hó 3. án óriás tűzvész pusztított, a melynek negyven lakóház és hatvankét melléképület esett áldozatul. A tűz egy pajtában keletkezett s a nagy szélben olyan rohamosan terjedt, hogy oltásra gondolni sem lehetett. A lakosság nagy nyomorban van.

— (**Letartóztatott lókupec.**) Mint értesülünk egy a hatósághoz érkezett feljelentés folytán, Szilváson hétfőn letartóztatták *Kocsis Varga József* lókupecet, kire alapos a gyanu, hogy a legutóbb előfordult lókötésekben ő is ludas s több ízben mint orgazda is szerepelt. Hogy mennyiben igaz a feljelentés azt a megindított vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— (**Ellopott, adósok könyve.**) A Hosszúhetény határában levő *Viktória-bányánál* korcsmáros *Fischer Ádám*. A napokban *Fischer* arra ébredt, hogy sehol sem találta a könyvét, melybe adósainak neve s mintegy háromszázhusz forint adósság volt bejegyezve. A nyomozás során kitűnt, hogy a könyvet *Bagoly Miklós* lopta el, a kinek tizenhárom forint tartozása volt a korcsmárosnál. Azt gondolta, ha a könyvet ellopja, nem kell adósságát megfizetnie. A könyvet el is lopta s elásta az erdőben, a hol meg is találták. Most tehát nemcsak adósságának bizonyítéka került ismét vissza a hitelezőjéhez, de a lopásért el is fogják ítélni.

— (**Gyujtogatás boszúból.**) Bar-Sellyén a napokban leégett *Göndör Mihály* háza. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet gyujtogatás okozta. Ugyanis *Kovács Mária* férj. *Nagy Józsefnének* valami pöre volt a bíróságnál s a *Göndör Mihály* vejének tanúsága

alapján el is vesztette a pörét. Erre megfogadta, hogy ezért boszút áll rajtuk s boszuját a ház felgyújtásával végre is hajtotta. A boszúból gyujtogatásra vetemedett asszonynyal most a bíróság fog végezni.

— (**A szökés párosan.**) Azt mondják, hogy a szökés párosan nem is a legutolsó dolog s valószínű, hogy ebben a véleményben leledtek *Makos János* és *Schreiber Róza* m.-peterdi cselédek is, kik egy szép napon bucsut mondvá gazdájuk kapuféltájának, együttesen megszöktek, s előrelátólag elvitték magukkal gazdájuknak egy téli kabátját és egy pár vadonutuj csizmáját is, miket utközben valószínűleg pénzzé tettek. A hűtlen cselédek most nyomozzák.

— (**Házi szarka.**) Méltán megilleti ez a név *Kovács Julcsa* göröcsönyi cselédleányt, ki gazdáját, *Sánta Jánost*, már ki tudja mióta lopja meg. A gazdának már huzamosabb idő óta föltűnt, hogy a házból apróbb dolgok, úgymint fejkendők, abroszok, terítő stb. eltűnnek s hogy az éléskamrából is ugyancsak fogy egynémely ételmi szer, vagy zsír. Jelentést is tett már egy ízben a hatóságnál, mi azonban eredményre nem vezetett, a cselédjére gyanakodni pedig nem volt oka. Hétfőn este azonban a gazda lefekvés után gyanus zajt hallott az éléskamrában. Fölkelt, hogy ennek okát megtudja s azon csipte rajta a cselédjét, amint az éléskamrában éppen a zsírt dézsmálta. Természetesen letartóztatta a tolvaj cselédleányt, ki látva, hogy tagadása már mitsem használ, töredelmesen bevallotta, hogy a többi apróbb lopásokat is ő követte el. A házi tolvajt átadták a bíróságnak.

— (**Ellopott vasuti sorompó.**) *Sugár Frigyes*, szentlőrinci pályafelügyelő, feljelentést tett a bíróságnál, hogy az államvasutak Pécs és Bicsérd közötti szakaszán a 10-ik számú őrháznál a 12 méter hosszú vasuti sorompót elemelték. A feljelentésre megindult nyomozás során három bakonyi suhanc személyében kiderítették a tetteseket, kik most a börtönben várják büntetésüket.

— (**A szabadság hősei.**) *Rosner Antal* és *Ács Ferenc* munkások 7-dikén este a sörház-utcai Bors-féle korcsmában verekedést akartak kezdeni. A rendőrség azonban közbelépett és haza küldte őket. De ők nem mentek haza, sőt vissza akartak a korcsmába térni, hogy ott tovább izgágáskodjanak. A rendőrök erre bekisérték őket, de mert nekik is ellenszegültek, csak négy rendőr bírta őket megfékezni. Hanem azért az egész király-utcán végig kiabáltak:

— Szabadság van! Szabad ütni — verni; lopni!

A két izgága embert becsukták, mert mindkettő nagyon ismeretes már a rendőrség előtt. *Ács Ferenc* egyszer már egy rendőrrévolvert is fogott, mikor az be akarta kisérni. Feljelentették őket a bíróságnál.

— (**Egy lépéssel előbbre.**) A honvédhadapródiskola szennyvizeinek levezetése végett eszközözlendő földmunkálatok terve ellen a m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége felebbezést adott be. A felebbezést azonban a belügyminiszter elutasította és a terveket jóváhagyta. Erről 9-én értesítette a város közigazgatási bizottságát, a hol azzal az örömmel vették tudomásul, hogy egy lépéssel ismét előbbre haladt a szennyvizek levezetésének végleges elintézése.

— (**A tolnamegyei muzeum.**) Tolnavármegye már régebben elhatározta, hogy a megye székhelyén: Szegzárdon impozáns megyei muzeumot épített. Az e célra szükséges összeg azonban oly nagy, hogy azt a megye nem bírja fizetni. Ezért a megye szerdán küldöttségileg tisztelgett *Szell Kálmán* miniszterelnöknél és *Wlassics Gyula* közoktatásügyi miniszternél a célból, hogy a muzeum céljaira a kormánytól állami segílyt kérjen. A küldöttség tagjai *Széchenyi Sándor* főispán vezetése alatt *Percel Dezső* képviselőházi elnök, gróf *Apponyi Sándor*, *Dóry Pál* alispán, dr. *Kammerer Ernő* szépművészeti kormánybiztos, *Vosinszky Mór* esperes és *Boda Vilmos* országgyűlési képviselő.

— (**Elásott csecsemő.**) Ismét találtak egy elásott csecsemő hullát s ezt az ártatlan kisedet is anyjának a szégyenérzete ölte meg. *Kifer Verona*, villányi illetőségű leány, a ki még mindössze alig 20 éves, Pécsre jött szolgálni. Itt viszonyt folytatott és a szerelmi viszony megtermé gyümölcsét. A leány *Árpádra* ment nővéréhez és ott november elsején fiu gyermeket szült. Hogy elpalástolja a világ előtt anyaságát, a trágyadombon elásta a kis fiúcskát. A szegény ártatlan teremtés élve került a trágyadomb alá és ott fuladt meg. November 8-án özvegy *Riszt Mátyásné*, a háziasszony midőn trágyát rakott a kocsijára, megtalálta a feloszlásnak indult gyermekhullat. Elszörnyködve vitte *Pucher János*hoz, a falusi bíróhoz s bejelentette, hogy mit talált a trágyadomb alatt. A bíró csakhamar nyitjára jött a dolognak, a bűnöst letartóztatta és a csendőröknek jelentést tett. A csendőrök a vizsgálat szigorú megejtése végett azonnal a helyszínére utaztak.

— (**A város gazdasági választmánya**) kedden délután 3 órakor a városháza gazdasági tanácstermében *Herbert János* gazdasági tanácsos elnöklété alatt ülést tartott. Az ülésen jelen voltak: *Ráth Mátyás*, *Graumann János*, *Tiefenbacher Nándor*, *Járányi József*, *Cirják Ignác*, *Suha Rezső*, *Rauch János* főmérnök, *Vidakovits György*, *Dobszay Antal*, *Tamási Ferenc*, *Kammerer Ferenc*, *Ladányi Sándor*, *Csizmadia Géza* másodaljegyző és *Bubregh Nándor* gazdasági felügyelő. Az ülésen tárgyalták a Petőfi-utca, Rigoder-ut és a Veszthely-utca lakóinak kérvényét gázcső és vízvezeték lerakása iránt. Azonban a gáz a jelzett utcákban nem fizetné ki magát s ezért csak kőolaj-lámpákat fognak kapni; vízvezeték pedig már csak azért sem rendezhet be a város, mert úgyszólván hiába lenne, nem lévén víz! A püspöki uradalom által a létesítendő elmeógyógyintézet telkéül felajánlott rét-utcai 3929 négyszögöl területet — melynek ára 15.290 forint lenne — *Ráth Mátyás* és *Cirják Ignác* bizottsági tagok fogják szakértői szemlén megvizsgálni. *Zsolnay Vilmos*nak 400 négyszögöl agyagbánya évi 100 forintért bérbeadott három évre. Végül a szigetkülvárosi legelő kibővítése tárgyában *Herbert János* elnöklété alatt *Cirják Ignác*, *Vidakovits György*, *Petrovics Ferenc*, *Járányi József* és *Csizmadia Géza* másodaljegyzőből álló bizottság küldetett ki, hogy a legelő mikénti kibővítésére javaslatot tegyen. Több kevésbé fontos tárgy elintézése után az ülés este öt órakor véget ért.

— (**A gondatlanság következményei.**) *Papp András*, peterdi lakos háza a napokban kigyuladt és tetőzete porrá égett. A tüzet a rossz kémény okozta, melyet gondatlanságból nem javítottak ki, míg végre az egész ház leégett miatta. Magyar-Egryen

Póra Istvánnak egy kazal szalmája égett le a minap. A tüzet magának a károsnak vigyázatlansága okozta, ki a kazal tövében pipázott s egy parazsat elejtve, attól támadt a tűz. Lőcsön Abrisin Sztipónak egy kazal szalmáját a mellette gyufával játszó gyermeke felgyújtotta. Ugyanígy keletkezett kazaltűz Uj-Bezdnában, hol Kis Pál Jánosnak négy éves fia gyulát gyújtogatott a kazal körül és ezzel okozta a tüzet. Konrád Jakab maissi lakost szintén ilyen okból érte kár; neki is egy szalmakazlát gyújtották fel a gondatlan szülők által magukra hagyott gyermekek. A majsai Gyant-pusztán Molnár Mihály sertésólját is vigyázatlanság folytán keletkezett tűz pusztította el. Az ólban két hizó és egy malac is bentégett. Végül a komlói korcsma mellett a cselédház is a tűz prédája lett a minap. Kenyeret sütöttek a házban és a kemencéből kicsapó láng meggyújtotta a tetőt. Mindeme gondatlanságból eredő tüzesetekről jelentést tettek a bíróságnak is.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott (m. kir. miniszterelnök Somogyvármegyében a lengyeltői anyakönyvi kerületbe Kovács Lajos körjegyzőt anyakönyvvezetővé, továbbá a kálmáncaiba Izsák Rikárd, a nagy-harsányiba Hubert Jenő segédjegyzőket, a csoknyaiba pedig Békefi Lipót segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és a lengyeltői anyakönyvvezetőt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta. Tolnavármegyében a a tolnai anyakönyvi kerületbe Antal István okleveles jegyzőt, a tamási anyakönyvi kerületbe Scherer Gyula aljegyzőt, a györkönyi anyakönyvi kerületbe pedig Pesthy Ferenc aljegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(A katonák keztyüje.)** A hadügyminiszter, hihetőleg a transzváli angol vereségek hallatára egymásután lépteti életbe a legmélyebre ható új intézkedéseket, melyek a hadsereg harcképességét a tökéletesség legmagasabb fokára fogják emelni. Az új parádélépés és a német nyelven való jelentkezés korszakalkotó reformaihoz most egy valóban nagyszabású újítás járult. A katonakeztyüknek tudniillik eddig csak a hüvelyk számára volt külön ujja, a többi négy ujj csak együttesen bujt bele néha egy zacskóba, melyet elhasznált köpenyegből szabtak és rendszerint hátul a derékszíjon viseltek. Csak igen nagy hidegben volt szabad felhuzni, ami azonban aligha fordul elő három év alatt egyszer, mert a parancsnok sokkal jobban van öltözve mint a legénység és nem érzi úgy a hideget, a rendeletet tehát sohasem adta ki. Ugyanez lesz a sorsa a hadügyminiszter által legújabbán elrendelt új keztyüknek, melyből ezental minden századparancsnok köteles lesz 70—80 párt rak táron tartani s a melyek bőrből valók és öt ujjasok lesznek. A különbség csak az lesz, hogy ezeknek a keztyüknek az árát: 35 krt, a szegény katonák 30 kros heti zsoldjából öt kronként le fogják vonni, a mi annyit tesz, hogy a katonák ezental hét hétig még azt a krajcár ára kevés szalonját sem veheti meg vacsorára, a mivel eddig a savanyu fekete kenyerét egy kicsit megszírozta. Ugyanez történi ez, mikor másrésről farizeus humanizmussal a katonák meleg vacsorájáról beszél a hadügyi kormány és költséget kér rá. Nem meleg vacsorára kell azonban a pénz, hanem, mint kiderült, ismét csak parádéra, azaz öt ujjas keztyüre.

— **(A Pécsi Athletikai Klub)** vasárnap délután tartotta gyaloglásból és futás-járásból álló házi versenyét. Az időjárás kedvező volt, azonban az óriási por meglehetősen megnehezítette a versenyzők feladatát. Az elért eredmények mindazonáltal igen szépek s megfelelnek a várakozásnak. A gyaloglásnál ötven indultak: Móder Géza, Schwarz Gábor, Tausz Dezső, Büchler Dezső, Böhm Jenő. Móder szép egyenletes tempóban vezetett az ut legnagyobb részében. 2 óra 15 perc 15 mp. alatt tette meg a 20 klmnyi távot s elsőnek érkezett be. Második Böhm Jenő, 2 óra 22 perc 36 mp. alatt, harmadik Büchler Dezső 2 óra 24 perc 53 mp. alatt. A 10 klm-es futás-járásból Gebauer Gusztáv, Hainess Elemér, Hechtl József, Jakoby Győző és Eötvös Jenő indultak. Elsőnek Hainess Elemér ért be, az utat 48 perc 35 mp. alatt téve meg. Hainess hosszú távra igen jó erő s jövő versenyeken tőle e téren sokat várhatunk. Második Hechtl József volt 50 perc 58 mp. alatt. A díjak mindkét versenyszámban következők voltak: *Elsőnek*: kis ezüst érem, *másodiknak*: nagy bronz érem, *harmadiknak*: kis bronz érem. A díjakat Notter Jenő alelnök osztotta ki este a klubhelyiségben, a hol a klubtagok igen sikerült társas összejövetelt tartottak.

— **(Pénzhamisítók.)** A csendőrség ébersége ismét egy pénzhamisító bandát fődözött fel és juttatott a hűvösre. Hetek óta észlelték már, hogy Szegzárdon és környékén elég jól utanzott, hamis egy forintosok vannak forgalomban. A csendőrség Várady János csendőr-örmmesterrel együtt nyomozott, kutatott, míg végre Balogh János szegzárdi lakos házában sikerült tetten érni bűnös manipulációjukban. Balogh János már négy évet ült fegyházban s azóta is kétes életet folytatott s azért a csendőrök állandóan szemmel kísérték; ennek a házában érték tetten a csendőrök Kemény (Hart) János szegzárdi születésű, szintén rovott multu emberrel, ki éppen akkor préselte az egy forintosokat Balogh János segítségével. Kemény János valaha Szegzárdon a kórházban született, mint senki gyermeke, fölserdülte óta sok mindenféle foglalkozása volt, sok mindenhez értett s ügyessége folytán ezermesternek tartották, de mindenütt rossz fát tett a tüzre; pénzcsinálás miatt egyszer már szintén bajba keveredett s most megint visszatért régi mesterségéhez. Balogh János házában a csendőrök aztán házkutatást tartottak s a pénzcsináló prést a fémanyaggal együtt, valamint 63 drb hamis forintosot elkoboztak s a két tettenért bűnöst letartóztatták. További kutatás után reá jöttek arra, hogy Kemény János előzőleg Sárközi István egykor jómódu polgár házában s ennek részére 70 drb egy forintosot készített, amelyekkel Sárközi több helyen fizetett, sőt a városi adóhivatalnál is megkísérelte adóját ilyen hamisítvánnyal róni le, de ott megismerték a hamis pénzt és nem fogadták el. A csendőrök tehát másnap Sárkózt is letartóztatták. Szegzárd környékén is kutatnak még a csendőrök a hamis pénzek és esetleges bűntársak után, mert Kemény több szomszéd városban is megfordult s ott is jöttek forgalomba hamis egyforintosok s így lehet, hogy még több ember is belekeveredik a bajba.

— **(Megunta az életét.)** Vargyu Károly dombóvári lakos nem találhatott valami különös örömet az életben. Már két ízben állott szemben a halállal, de még idejében vissza adták az életnek. Ám hasztalan. A minap harmadizben akasztotta fel magát szobájában, most aztán végre megszabadult a reá nézve oly terhes élettől.

— **(Szereti Pécsét.)** Studer Teréz valamikor csinos leányzó volt, ki élte is vigan világát. Később már a csavargók életmódjára adta magát s mint ilyen, többször megfordult Pécsen is. A rendőrség végre kitiltotta Pécsről, de úgy látszik szereti Pécsét, mert 5-ikén megint visszatért és itt csavargott. Egy rendőr

felismerte és bekísérte a torony alá, hol egyelőre elcsukták. Ha a tiltott visszatérésért rá kiszabott büntetést leüli, ismét el fogják toloncolni illetőségi helyére.

— **(Égő nádas.)** Markusz József, Glaub Antal és Hartmann Mihály mözsi suhancok a falu alatt fekvő Hajdu dülőben veszedelmes tüzet gyújtottak. A meggondolatlan fiúk ugyanis a nádasban tüzet raktak, a mitől a nádas lángba borult és nagy területen elhamvadt.

— **(Klein Ödön beteg.)** Klein Ödönt, a ki az ideális anarkizmus hívének vallotta magát a pécsi szociálistikus mozgalmakban, — tudvalevőleg a pécsi esküdtbíróóság a mult év december havában egy évi államfogházra és 200 forint pénzbüntetésre ítélte. A tizenegedik hónapot tölti le már Klein Ödön a szegedi államfogházban. Még csak egy hónapja van hátra és kiszabadul. Most azonban szomorú hírek érkeznek róla az államfogházból. Azt beszélnek, hogy nagy beteg az anarkista és ha nem bocsájtják szabadságra, a súlyos betegség veszélyes mérveket is ölthet. Lelke sötétségbe borulhat. Az elmúlt év december havában került az államfogházba Klein Ödön. Ott minden idejét a tanulásra fordította. Hajnalban kelt és éjjel után tért nyugodni. A közbeeső időt megszakítás nélkül tanulással töltötte. Folyton bölcséleti munkákat olvasott, sőt raboskodása alatt elsajátította a francia, angol és olasz nyelvet is. A tulságig vitt tanulás lassan megtörte, nagyon megviselte az embert. Az államfogház orvosa megvizsgálta a beteget és konstataálta rajta a legnagyobb foku neuraszténiát. Előterjesztést is tett erről azonnal a kir. kerületi börtönigazgatónak, aki úgy akart segíteni az államfogházon, hogy meghosszabbította a rendes sétaidejét. Ez azonban nem sokat segített rajta. Ezután is egyre tanulásba mélyedt, ami csak fokozta betegségét. Pár nappal ezelőtt aztán oly súlyossá vált idegbaja, hogy kénytelen lett tanulmányait végképen abbahagyni. Újból orvost hivatott, aki most állandóan kezeli őt. A fiatalember immár végképen elvesztette lelki egyensúlyát. Az államfogház igazgatója valószínűleg beteg állapotáról fölterjesztést tesz az igazságügyminiszternek és remélik, hogy szabadságra bocsájtják Klein Ödönt. És ha valamikor teljesen kigyógyul, kitölti a még hátra levő egy hónapi büntetését.

— **(Hirtelen halál.)** Balázs János decsi lakos bement Szegzárdra Bovári Juliával, kivel vadházasságban élt, hogy ott a piacon libákat vesznek. A mint a bevásárlást elvégezték, hazafelé indultak a keselyüsi törvényhatósági uton. A 32 éves menyecske a Sétpatak hidjánál rosszul lett és azt mondta Balásznak, hogy ő kocsit vár, mert gyalog nem tudja az utat tovább folytatni. Balázs semmi komolyabb bajt nem sejtve, ott hagyta az uton a beteg asszonyt, alig távozott azonban, máris egy őcsényi asszony jelentette neki, hogy az uton egy asszony meghalt. Mire visszament, Bovári Juli csakugyan ott feküdt halva az ut szélén. Az esetről jelentést tettek s bevitték a meghalt asszonyt a hullaházhoz, a hol az orvos konstataálta, hogy a rögtöni halált szívészélhűdés okozta.

— **(Drága nyul.)** Paks környékén sok a vadászó. A minap Puskás István paksi lakos olcsó nyulpecsenyére éhezett, el is ment este tájban az erdőre, hogy mint vadászó, megszerezze a nyulat. De vesztére ment, mert az ott cirkáló csendőr járőr elcsippte s a közigazgatási hatóság 50 forint pénzbüntetéssel sújtotta Puskást, aki pedig csak egyetlen nyulat lőtt puszkájával.

— **(Mikor pedans ember a főispán.)** Rendszerető ember a mi főispánunk, mindent elnéz, mindent megbocsát, csak a rendtelenségeket, no meg a restantiákat üldözi. Észreveszi a legkisebb hibát, ostromozza a rosszat és üldöz minden kinövést. De van is már rend mindenütt a közhivatalokban. A város-

háza s a megyén szorgalmasan dolgozzák a restantiákat, némely irodában pedig késő estig, lámpatény mellett róják egymás mellé a hivatalnokok a fekete betűket, csak hogy a hátralekötött idejekorán feldolgozhassák. Nagy munka van ma a megyei irattárban is. Sorra átvizsgálják, átforgatják a porlepte aktacsomókat. Rabokkal dolgoztatnak, hogy hamarabb készen legyen és ha főispáni rendeletre megszabadítják az aktacsomókat az évtizedes portól, akkor ismét egymás tetejébe rakják. Hja a főispán pedans ember, megkívánja mindenütt a rendet és még azt sem tűri, hogy por lepje el az aktacsomókat.

— (**Járványok.**) Itt a téli idő s bár a nappalok s különösen a délelőttök nem is ősziések, hanem olyanok, mintha még mindig a nyárutóban volnánk, a levegő mégis éles s ennek az időnek a beálltával egyre-másra lépnek fel a gyermekek rémei: a vörheny, kanyaró és difteritisz. Mint legújabbán értesülünk, Csepelyen a vörheny, Szent-Lőrincen a kanyaró és Csarnótán a vörheny és difteritisz léptek fel járványosan. Az illető községi orvosok a járványok meggátlására már megtették a szükséges intézkedéseket, az iskolákat a járvány tartamára bezárták s így remélhető, hogy sikerülni fog a betegségeket még csirájukban elfojtani.

— (**Tiszti estély a „Vigadóban.”**) Mint lapunk keddi számában már jeleztük, a helyőrség tiszti kara hétfőn este a Vigadóban, az 52-ik gyalogezred zenekarának közreműködésével estélyt rendezett. Nyolc órakor vette kezdetét az estély, melyen ugy az 52-ik gyalogezred, mint a 8-ik huszár és a 19-ik honvédgyalogezred törzstisztei és tisztikarának számos tagja vett részt. A mulatság a késő esti órákig a legjobb kedvben tartott, s felköszöntőkben sem volt hiány. A helyőrségi tisztikar, ugy mint tavaly, a hét egy bizonyos napjára állandósítani fogja eme kedélyes tiszti összejöveteleket.

— (**Ünnepelt járásbíró.**) Hétfőn tartották meg a szentlőrinci polgárok és a járás notabilitásai az új járásbíró, *Marjovszky István* tiszteletére a bankettet. Az egész vidék társadalma részt vett a szépen sikerült banketten, melyet a szentlőrinci nagyvendéglőben tartottak. Számos felköszöntőt mondtak a nyugalomba vonult és az új járásbírókra, a cigányzene pedig szólt késő reggelig, mikor is a társaság az ünnepelt új járásbíróét éltetve széteszlott.

— (**Felolvasás a hypnotizmusról.**) Alig van intelligens ember, a ki ez időtájt hosszabb-rövidebb ideig, jól-rosszul palástolt közönbösséggel, vagy izgatott kíváncsisággal nem törte volna az eszét Naukom bámulatot keltő mutatóványain. A ki nem látta, a fejét rázza s bizonyos szellemi fölénytel tekint a hívők seregére; összebeszélésnek, kóklerségnek, gyerekmesének mondja az egész, ha még oly szavahihető, ép érzékekkel és egészséges ítélőtehetséggel bíró emberek bizonykodnak is a tények valódisága mellett. A ki pedig látta, ámulatában nem tud hova lenni, keresi a jelenségek magyarázatát, összekutatja minden olvasottságát, hogy nyitjára jöjjön a rejtélynek. Feltámad bennük a tudás ösztöne, mely szüntelen izgat és nyugodni nem enged, hogy hát a szervezet melyik idege, a lélek melyik ereje, miért, hogyan és mi által mű-

ködi a hypnotikus állapot idején oly rendelenes módon. Persze, hogy hiába minden kutatás, haszontalan minden okkeresés. A tudomány e jelenségekkel szemben ma még igen gyenge, a bölcsélet ma még a hypothezisek ingoványaira, a lehetőségek süppedékes utaira küldi a tudományra szomjuhozót. S az ember úgy van, hogy még ez a bizonytalanság is érdeklő. Érdekes tudni, miképen vélekedik a filozofia e kérdéssel, miként erőlködik a tudomány e sajátságos tünemény megmagyarázásán. Ép ezért azt hisszük, hogy sokan, nagyon sokan a tudásvágy ingerlő örömeivel veszik a hirt, hogy a „Pécsi kath. Kör“-ben a legközelebbi szombaton (nov. 11.) és kedden (nov. 14.) esti 8 órakor *Szilvek* Lajos dr. theologiai tanár a hypnotizmusról fog értekezni. Felhívjuk az érdeklődők figyelmét e rendkívül tanulságosnak ígérkező felolvasásokra. Külön meghívót (az idő rövidsége miatt) e két estére nem bocsátanak ki, hanem mindazokat, kik igényt tartanak rá, ez uton hívja meg a rendező bizottság.

— (**Halálozás.**) Folyó hó 7-én hunyt el Zomborban *Sudár* Gyula, kácsfalui körjegyző. Az alig 50 éves, erőteljes férfiut szívбай vitte a korai sirba, nagy veszteségére a közügyeknek, melyeket oly kitűnően szolgált lankadatlanul. *Sudár*, Baranyamegye egyik legképzettebb jegyzője volt, aki jogot végzett s az akkori pesti kir. táblánál is volt alkalmazva. Nyájás, szolgálatra kész modoráért általános szeretetnek örvendett; a nép, melynek nemcsak jegyzője, hanem minden ügyeiben gondozója volt, atyjaként tisztelte és ragaszkodott hozzá. Halálát agg szülei, ifju neje és két kis leánya, valamint igen kiterjedt körű rokonság gyászolja. Zomborba üdülést ment keresni pár hét előtt rokonaihoz s időleges nyugalmát örök pihenővel váltotta föl a halál.

— (**Talált hulla.**) A napokban — mint értesülünk — Rác-Petre község közelében az utszéli árokban egy rongyokba burkolt gyermekhullára akadtak. A hulla körülbelül 2—3 hónapos csecsemőé s már vagy két hét óta feketik az árokban. A nyomban megindított vizsgálat már annyit kiderített, hogy a rác-petrei asszonyok között nincs a bűnös anya s így más irányban folytatják a nyomozást, mert nem lehetetlen, hogy valamely közeli községből hozták oda a hullát a gyanú elhárítása végett. Ez annál valószínűbb, mert Rác-Petren — hol a lakosság még nem ismeri annyira a bűnt — már évek óta nem fordult elő ily sötét bűntény.

— (**Magánmenvizsgálat.**) Szerdán délelőtt 10 órakor tartott a vármegyei menvizsgáló bizottság magánmenvizsgálatot. A bizottságban résztvettek: *Jeszenszky* Ferenc elnöke alatt: *Vaniss* Sándor főszolgabíró, *Rézler* István szakértő, mezőgazdasági bizottsági tag, *Schreikovszky* Gusztáv n.-atádi mentelep parancsnok, százados és *Pupinszky* Tivadar járási állatorvos. Magánménéket vizsgálatra hajtottak: *Pucher* Mátyás kiskozári, *Hagenthurm* József kisbudméri, *Martin* Menyhért m.-sórosi, *Kati* József belvárdi, *Deli* Mihály lothárdi, *Kathreiner* József n.-kozári és *Stojanovits* Pántó nagybudméri lakosok. A felhajtott nyolc magánmén közül hatot alkalmasnak nyilvánított a bizottság, míg kettőt roskatag (strupiert) volta miatt alkalmatlannak talált.

— (**A Margitta-szigeti ármentesítő-társulat**) f. hó 22-én d. e. 9 órakor Mohácson a városháza termében ülést tart *Tormay* Károly alispán, mint miniszteri biztos elnöke alatt. Az ülés tárgya az alapszabályok letárgyalása és egy nagyobb összegű kölcsön felvétele.

— (**Vásári tudósítás.**) Mint tudósítónk írja, lezajlottak a szt.-királyi s görögországi vásárok, amaz halottak napján, ez pedig Szent Imre napján, illetve (az nap vasárnap lévén) az ezt követő napon, hétfőn. Ott — s itt is, kivált a kereslet épen nem állott arányban egymással. A kínálat élénk, de vételkedv igen lanyha volt. Lábás jószágot szép számmal hajtottak fel, de kevés kötés történt s az is arányilag olcsó árban, kivéve az erős, izmos lovakat, ezeket az olasz kereskedők jó áron vették, páronként 4—600 frtért; a szarvasmarhát nem igen vették, főkép nem az ökröket, tinókat; az olcsó 20—25 frtos csirákat keresték s vették, a »gyűrűzési« (eljegyzési) lakomára készülő »lányos apák«. A sertés vásár pang, az itt-ott még mindig s folyton mutatkozó s uralkodó-sertésvész miatt, de különben is olcsón veszik, mivel a kukorica aránylag drága. Jó vásárt csináltak a szabók cipészek, csizmadiák, ugyszintén a rőföskereskedők is. Sátoraikban hemzsegett a vevőközönség, panaszkodván eladó holmijuk olcsósága s a megvenni kényszerült árak drágasága miatt. Általában, mindkét vásáron meglátszott, hogy legdrágább a pénz. — Nem hiába, hogy a pénzintézetek is telemeltek a kamatlábat.

— (**Kutyák garázdálkodása.**) A torró nyáron s midőn küszöbön áll a tél, akár állandó rovatot lehetne a lapokban nyitni a garázdálkodó ebek számára, melyek gazdáik vétkes könnyelműsége folytán elkóborolnak s gyakran kellő élelem hiányában vesztettségbe esnek. Mint értesülünk, a napokban Szalántán három kóborkutyát lőttek le, melyek közül az egyik késő este a kerítés alatt bebújt Szalma János ottani gazda udvarára, kinek házőrző kutyáját megmarta. A megmárt kutyát állatorvosi vizsgálat alá vették.

— (**Megbolondult a köszörüs.**) Az egyszer nem holmi biciklistáról van szó, ki után a falu gyerekei szokták kórusban ordítani: Megbolondult a köszörüs! — Hanem egy valódi köszörüsről, kit munkája közben ért utól a téboly, melynek csirája csendes örületként már huzamosabb idő óta benne lappangott. Akként történt a dolog, hogy tegnap Szent-László pusztán csendesen dolgozott *Wiblichauer* János vándorköszörüs, midőn hirtelen felkapta a keze alatt levő kések egyikét s agyonszurással fenyegette a járókelőket. Persze lefűlelték, még mielőtt kárt tehetett volna valakiben s most őrizet alatt tartják. A szerencsétlen embernek tébolydába való szállítása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— (**Ha a borjú bámul...**) Ismeretes mindenki előtt az a nem éppen hízogó mondás-szólás, hogy »bámul, mint a borjú az új kapura«. Sásdon azonban ezt a szólásformát ezután megváltoztathatják és így is mondhatják: »bámul, mint a borjú a vonatra«. Mert az történt tegnap Sásdon egy üszőborjival, hogy nagyon el talált bámulni a vonatra és ezért tragikus vége lett. Az üsző *Kovács*

József gazdálkodó volt; valahogy kiszabadult az udvarból és elszaladt. A vasuti töltésen azonban éppen a szembejövő vonattal találkozott; annak elébe állt és nézte, bámulta a prűszkölő vasparipát. És annyira bámult-ámult, hogy a vonatvezető se gözzel el nem riaszthatta a sinek közül, se a vonatot nem tudta megállítani s bizony a szegény bámuló borju a kerekek alá került s pár pillanat alatt borjupaprikás lett belőle.

— **(A kik irtóznak az angyalbörtől.)** Közvetlenül az ideai katonai sorozások után névszerint közöltük ama járási legények névsorát, kik hadkötelesek lévén, elmulasztották a fősorozáson megjelenni s mivel tartózkodási helyük ismeretlen volt, elrendelték ellenük a körözést. Negyvenketten voltak annak idején az angyalbörtől irtózó legények, kik közül az időközben megtartott utóállításon számosan jelentkeztek. Ez idő szerint csak tizenegy az ismeretlen helyen tartózkodó hadkötelesek száma, kik ellen most, mint katonaszökevények ellen, elrendelték a körözést.

— **(Elfogott tolvaj.)** Még az ősz elején történt, hogy a Dürr-féle malomból négy kas méhet, az Escher-féle szőlőből pedig lugos szőlőt emeltek el. A szőlőtolvajt a rendőrorjárat is látta s a tolvaj csak a szőlő elhagyása után tudott megmenekülni. Szerdán elfogták ennek a két lopásnak a tettesét Darabos József, verőcei illetőségű napszámos személyében. Darabossal már többször volt baja a rendőrségnek; többek között, mikor a Höffler-gyárban volt kocsis, ott betört a raktárba és bőrtet lopott. Most ül.

— **(A pálinka.)** Kiss János napszámos allandó lakója a pálinkásboltoknak. Kedden este is nagyon fel talált önteni a garatra a geberduszból, a minek eredménye az lett, hogy a Jókai-utcán elvágódott és betörte a fejét. A vértől borítva, eszméletlen állapotban tették fel azután egy mentőkocsira és bevitték a kórházba, hol most kellő ápolás alatt van.

— **(Tűz a vasutnál.)** Lukács Imre sükédi vasuti őrháza mellett kedden egy az őrtulajdonát képezett szalma kazal kigyulladt. A tüzet, melyet magának az őrnek sikerült még idejében eloltani, valószínűleg egy arra haladt mozdony kipáttant szikrája okozta.

— **(Élet és halál.)** Cirer Elek dr. városi tisztifőorvos a közigazgatási bizottság 9-ki ülésén jelentést tett a város mult havi közegészségügyi állapotáról. Ez állapot a szeptember havhoz képest javult, mert a fertőző betegségek alabbhagytak; csak a hurutos bántalmak és a vörheny fordultak elő szórványosan. A vízhiány miatt azonban a köztisztaság nem volt kielégítő. A kórházak betegforgalma szeptember hóhoz képest emelkedést mutat; mert míg szeptemberben 575 beteg volt a kórházakban, addig a mult hóban 627, tehát 52-vel több beteg ápolottatott. A városi kórházban volt 518 beteg; az irgalmasokéban 65 és a bányatelepiben 44 beteg. Élve született Pécs város területén 105 egyén, 53 fi és 52 nő; meghalt 94 egyén, 55 fi és 39 nő. Hazasság a mult hóban 36 kötöttet.

— **(Az ujonc-kiképzés befejezése.)** Még csak egy pár hét és befejezést nyer az ujonc-kiképzés. A baka, aki magára öltötte október elején a zsinoros katonaruhát, ezzel megismerte a hadiélet elemeit. Egy időre vége is szakad a gyakorlati kiképzésnek. A téli hónapok alatt nincs kivonulás, nincs gya-

korlat, ilyenkor az elméleti kiképzés folyik. Fűtött, meleg szobákban oktatják az ujdonsült katonát arra, amit a katonai szolgálati szabályzat ír elő. És csak majd a tavasszal, márciusban kezdenek bele ismét a gyakorlatokba. Addig sok mindent elsajátít a bakaember. Várják is most nehezen, hogy elmuljék a még hátralevő két-három hét.

— **(Mozgalmas jogászyülés.)** 9-én délután mozgalmas jogászyülés volt a jogakadémián. Járányi János tett egy indítványt a játékpénzek tárgyában, utána Schwartz Gábor szólalt fel és bizalmatlanságot kér szavazni a tisztikar ellen, mert szerinte a választmány nem felel meg a követelményeknek. Az indítvány óriási zür-zavart okozott és a nagy khabosban Liebhardt József elnöknel több tisztviselő beadta lemondását. A közgyűlés nem akarta tudomásul venni a tisztviselők lemondását és kérte, hogy Schwarz Gábor indítványát bocsássák szavazás alá. Miután a nagy zavarban a gyűlést folytatni nem lehetett, Liebhardt József elnök 3 órakor feloszlatta a gyűlést. A jogászság nagy izgatottsággal hagyta el a termet és érdeklődéssel néz a további fejlemények elé.

— **(Lassan folyik be az adó.)** A városi közigazgatási bizottság 9 ki ülésén Dragonescu Dömjén, kir. pénzügyigazgató előterjesztette, hogy a mult hóban egyenesadókban 16623 frt 92 krajcár folyt be, míg a mult év októberében 16243 forint volt a befizetés. Az ideai októberi befizetés ugyan pár száz forinttal nagyobb, mint a tavalyi, de az ez évben összesen befolyt 266.822 frt 66 krajcárnyi adó már ötezer forinttal is kevesebb a tavalyi év január-októberében befolyt 271.895 frt 95 krajcárnál. Hadmentességi adóban 1812 frt 04 krajcár folyt be s itt a hátralék még 4816 forint. Az egyenesadóhátralék 150 ezer forint, pedig alig van hat hét az összeg behajtására. Kéri tehát a jelentés, hogy a számvétség kellő munkaerővel a szigorú behajtására utasíttassék, mert ellenkező esetben a felelősség kimondása mellett állami végrehajtók fogják a hátralékot behajtani. A jelentést a bizottság rezignáltan vette tudomásul s elrendelte, hogy annak mindenben elég tétessék. Ha a bizottság tudna, pénzt is adna a hátralékos adózóknak, csak hogy a — finácoknak örömeik legyen!

— **(Eltűnt aprójószágok.)** Van a városban egy tolvajbanda, a melynek főkolompasait még eddig nem sikerült ártalmatlanná tenni. Pedig ez a tolvajbanda a vidékre is kiterjeszkedik s ha a városban fél az üldözéstől, akkor künn a falun garázdálkodik. Furcsa passziója ezen tolvajbandának az aprójószágok, házi szárnyasok, de különösen a tömött libák elrablása és az elrablott hizott ludakból nem épen megvetendő jövedelemre tesznek szert. Így garázdálkodnak már hetek óta és még csak a nyomukban sincs a rendőrség. 9-én éjjel ismét a városban működtek és az Indóház-utca 19. számú házban Krausz Samu kereskedő hizott libáit vitték el. Az említett ház többi lakóit szintén meglopták és az aprójószágokat az éj leple alatt mind elemelték. E házban összeszedtek vagy 10 darab hizott ludat, kedden pedig ugyancsak az Indóház-utcában lakó Wursterék kihizlalt ludjait vitték el. Nem ártana, ha a rendőrség nagyobb figyelmet fordítana az indóház-utcai állapotokra.

— **(Megkötözött örült.)** Nagy népsűrűséget okozott 9-én az utcákon egy össze-

kötözött örült lármája, a ki kínosan vergődött és kiabált egy kocsiban. Hosszúhetényből hozták be ifju Tóth Pált Pécsre, hogy a városi kórház megfigyelő osztályába vétessék fel. Csakhogy a kórházban a veszedelmes örültet nem vehették fel, mert erre előleges utasítást nem nyertek és minden hely be volt töltve. Most a városházára szállították az örültet, innét meg a vármegyeházára, a főszolgabíró-sághoz utasították. A főszolgabíró azonnal intézkedett, hogy az örültet Trixler Rudolf dr. járási orvos vizsgálja meg. Az örültet ideiglenesen Hosszúhetényben községi őrizet alatt tartják. Ifju Tóth Pál annyira veszedelmes örült, hogy nyolc ember alig tudta leteperni és ártalmatlanná tenni. Fadarabokkal és csepepekkel dobálta az asszonyokat és mindenkit megöléssel fenyegetett. A szolgabíróságtól további intézkedéseig visszaszállították Hosszúhetényre.

Törvénykezés.

§ **Hivatalsszolgák áthelyezése.** A pécsi kir. törvényszék elnöke Nagy Boldizsár sásdi kir. járásbírósi hivatalsszolgát a pécsi kir. törvényszékhez, Kovács István szt.-lőrinci kir. járásbírósi hivatalsszolgát a sásdi kir. járásbírósihoz saját kérelmükre áthelyezte, a szt.-lőrinci kir. járásbírósnál ekként megürült III. oszt. hivatalsszolgai állásra pedig Kautsch János pécsi kir. törvényszéki napidijas szolgát nevezte ki.

§ **A lángok martaléka.** Gondatlanságból okozott emberölés vétségével vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt Fóris Istvánné magyar-egregyi lakos. Lakásának konyháján nyitott tűzhely volt és ott egész nap égett a tűz. Paprikát ment szedni a kertbe kis 3 éves fiúcskájával, az ajtót pedig maga után betette, egyszerre azon vette észre magát, hogy a gyermek eltűnt mellőle. Keresésére indul és rémulve hallotta a másik pillanatban gyermekének segélykiáltásait. A gondatlan kis fiúcska visszazökött anyjától a konyhába és ott a tűzhely párkányára mászott. Itt elvesztvén az egyensúlyt, a lángok közé esett, úgy, hogy mire az édesanyja berohant, már testének egy harmada össze vissza égett és anyja eszméletlenül húzta ki a lángok közül. Az égési sebek folytán a kis fiúcska harmadnapra kiszenvedett s az orvosi láttele szerint az égési sebek következtében beállt láz ölte meg. Az anyát 10 én vontá felelősségre gyermekének haláláért a törvényszék, de az ügyész látván, hogy Fóris Istvánnét gondatlanság nem terheli, mert minden elővigyázatot megtett gyermeke érdekében: elejtette a vádat, minek következtében a kir. törvényszék a további eljárást megszüntette.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1899. évi november hó 11. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza uj 7.20—7.60; ó — — — —; kétszeres uj 6.20—6.40; rozs ó — — — —; uj 6. — — 6.20; árpa ó 5.60—5.80.; — tavaszi — — — —; zab tavaszi 4.70—5.; uj — — — —; búkköny — —; kukorica ó 0.00—0.00; uj 4.60—4.80. széna 1.60—2.—; szalma 1.—1.20

Kínálat: erős, mintegy 540 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

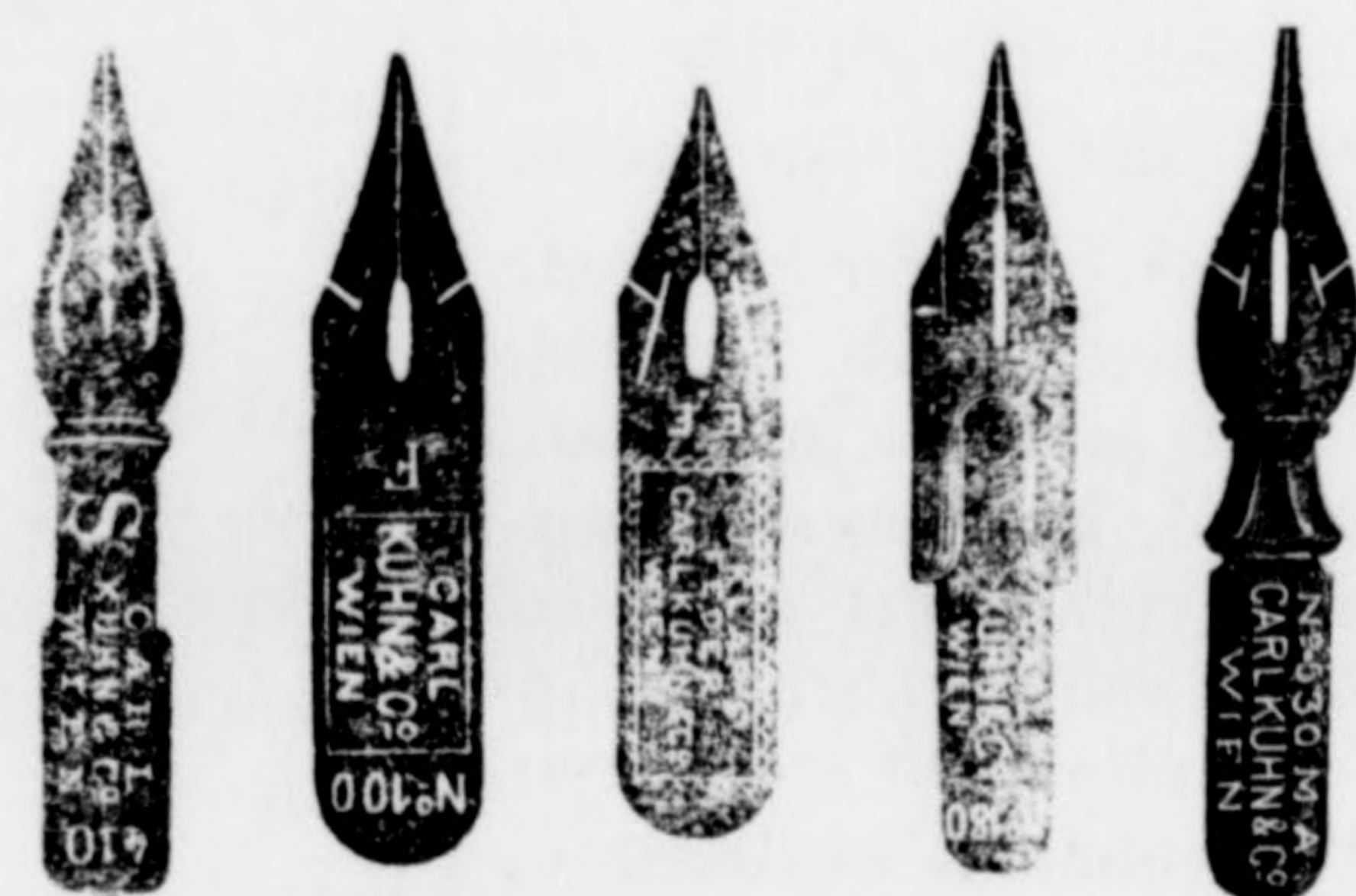
különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.